

Ullensvang Præstegaard d. 2^d Februar
1842

Bedste Onkel!

Kaabet om at mine skaffe Dem i det Mindste Noget
fra det fohen omtalte Vilnehul, er, isamen med den
uheldige Tour, jeg i afgjorte Somer havde til Dem, Vnigt i,
at de nu først sees disse Linier. Jeg faetog mig nem-
lig en Tour fra Rødal siggenens Vallalen til Vilnehullet
først i August, og havde jeg fra Valdalen en Gaardmand,
der, som flink Dyrer sigler, var godt kjendt paa Fjeldvæden
med mig; men ved at noene til Stedet fandtes der des-
vone saa meget Vnee idensfor Hulen, at der ikke engang
kunde tænkes Muelighed af da at noene ind idens og
maatte jeg saaledes med afsettet Dag vende tilbage.
Omtrent 200 Mndt fra Hulen, hvis Indgang er i en
kvi Bergaffatz, var Sneen bote. Her var lod og tyndt
græsbevokset Land, men i begge Dele søgte jeg Jaggveer.
Fra den ved Hulen næst nærmeste Sted loefagedes
jeg tillige af en vovsen Fjeldvæng og den lovede at
raffe det sanndt Aat paa Sneemassen og saarst
denne var bote foran Hulen, at tilmelde mig Vane.
Dette spæde ogsaa; men efterat jeg havde modtaget Lindes

Konfirmation 16 Mars 1842

U. B. BERGEN

Ms. 222

retningen var Veerliget i langere Tid ubehageligt, og da det
desuden lakkede ind i den Tid, at Væderfuglene smulde vende
rygen, vovede jeg ei, hvad jeg havde faaet mig nemlig at
gjøre Touren omjærgen. Færdvængens, som og en Pors af
Jerkensværd ^{Statholderens} C. Espe, var imidlertid paa en Maade indv.
Jagt Hulen og var den Væste lovet mig en Deel Brystfaa,
Løsflaade af Vædder og i Hulen, som og Meddelelse
om Hulens omfattelige Størrelse. For at faa indre at
skrive Jerinden jeg i det mindste meddeelte Dem dette,
var foranlediget, at jeg indtalte mig her og sat med disse Linier;
naar da jeg af mine anreisende Handlende end mig Intet
havde modtaget, naar jeg ^{nu} længes til med ^{mindst} Lidfald af den
Tours, jeg engang troede skulle bringe et stort Bytte.
I Brevt anmodes, at Areen, Her Jøgend, min i dødt spæden
skal ligge saaledes, som jeg traf den, udenfor Hulen, da Vinden
som oftest blæser fra den. Ikke langt fra Hulen krydse flere
Stæve og paa Bjeldviddane deromkring skal jeg at som
have holdt sig mange Dyr. I Næheden er et, imellem
1 & 2 Mile langt, Vand, der med nogle Elve ere forenet med
Andre. I Vandet var stor Lids og vistnok meget af den, men
den forstod sig ikke paa at bide paa nogen som helst Kroq,
hvormod den i en af mine Elve forstod faare meget

gødt. Den var der, som oftest, imellem 6 & 8. Mars, og
iagtet jeg havde et stort Tønde, kneb Dog En Tønde
over i en saadan Hæstighed, at Toen var havde reift
med. I Valdalen saa jeg vel en Deel Høier; men
disse vare, efter hvad jeg antog, ikke opmaastede af Meneser,
hvormed en Deel Tønder istsig der, hvor nu en Mand
for faa Aar har nedfat sig. Disse Tønder havde jeg naturlig-
ligvis foresat mig at opgrave; men da jeg troff til at komme i den
i Rørdal, saa sendes havde Chacteaanetis. Da Tiden hvel er
nødt i Rørdal; maatte jeg være de peds med alene at faa en
Mand med til Vilnehille. Efter at jeg havde foresat
Tønder, har jeg tatt med flere om den og har jeg ved same
faet at vide, at der outrent 2 Mil fra der, hvor jeg var
for at søge Høien, ogsaa skal bygge en anden, den endog
Noget vil have skal være den sa kaldte Vilnehille.
Imidlertid var min Ven, den selv same Mand, der af
den mig anviste Høile, havde taget de Kugle, jeg for
foraget siden har tilsendt dem; Dog naar jeg er indlade at
nedskrive, at forberedte Esper Søn, ogsaa havde søgt den
anden Høile og; men ved at komme til den, saes en Deel
Oven af forskillig Slags uden for Indgangen, og davnogle
af dem efter hans Draffand. Endog saet nogle for me ud.

vovede han sig, som ubesværet, ikke ind i Skolen
Jeg havde, som jeg nok længere tilkævede Dem, foresat mig i af-
sigt som at foretage flere Tjeldtøiser, men Omstændigheden
hindrede mig fra at gøre nogen anden end forebemalet, og
til Sommeren at foretage nogen, tør jeg iagttet min vinkelig
stærkt Lyst dertil, vel ^{ikke} tænke paa, eftersom mine Forretninger,
som quasi Præst i min Moders Gravelsø og som Ver-
inspektør ^{og} ^{indt.} ^{indt.} Forligelsescomissair, nok vil give mig
mere at besjætte end, at jeg tør tænke paa noget andet.
Fra min Forældre har jeg at hjælpe Dem og Bøstet med einige
Familie Møget. Det glædes dem med mig og flere fædres
Møget, at De, Gud vare Lovet, efter hvad vi høre, skal vor rask.
Mine Forældre leve med det gamle, naar indtages, at Fædres
Lignelse i en alt for mærkelig grad aftager, jeg havde nok
fast Dagligens. Af denne Grund har han anmodet mig ^{om} at frem-
bringe for Dem og Deres Moder, hans og min Moders Bøst
for de tilfældige herlige Viendruer og beder sig tillige indsigtet for
at han ei selv skrives. Fæder er i Øjeblik rask; i denne Tid har
han fra Møggen til fælde ind paa Aftenen i Nøstet og fra
vordende og holder mere end Høstet indmed. Fra Brøstende Nøst
berigelses Høst ^{nu} holder mig, beder at hjælpe Dem, indmoder
og Bøstet meget. Iblændt. Profstens efterladte Papperer findes
en Bog, De nok for sigender til, nemlig dem, hvori Profsten
havde affegnet en Deel Brøststene og vel næret en Deel
Lagn m.m. uden paa fane. Dog har Profsten

Fortfællelse

skrevet, at den efter hans Død skal gives til det Bergenske
Museum. Paa Grund heraf, har Provstinden anmeldt
mig om, at spørge, om De ønsker Bogen for isættel-
selde skal den blive Dem tilsendt.

Et Fuglebede med nogle meget smaa Agt; iden at jeg
veed med Visshed, hvad Slægt, har jeg staaende paa Hæl-
setene faaet og nogle faa. De fleste eller Munk; men
dette vil ^{nok} blive af sendt forinden jeg, om muligt,
kunne faa nogle flere, da det ellers neppe vilde være
= Jule. Stilleligens ønsker Tante Trine, Deres Wils-
helms, Sophie Minthe, Caspersen med sine og samt
Lige Wörn, saa det forbinde sig til alle de Agt som jeg og
har tillader mig Egenen Deres Wilmhelms at hilse Carl
og Daa med Ders Høns og de yndige værende Høns-
ske Smadepiger med flere; men fremst alt ønskes,
at De, gøre Onkel! Fremdeles maatte tiltage i
Helbred, blive frisk og ras og, at De til Sommeren
igen, ved forspisende Tider, end mere kunde

for Deres Høilbed forbedret, at høilbedigt Öfne af
den, der med Høilbedigt er Deres høilbedigt

meget forbundne

H. S. Rosen

Høilbedigt

Høilbedigt
Ridder og Commandør af N. O.